

den danske regering. Nærings- og Handelsdepartementet har telefonisk oplyst, at Næringskomiteen endnu ikke har taget stilling til det forslag, der er rejst af medlemmet af Rød Valgallianse. Det er, skal jeg sige, et enkeltmandsparti.

Søren Søndergaard (EL):

Denne debat handler også om retsprincipper, om holdninger til retspolitik, og det element synes jeg ikke at vi skal undlade at tage op. I Enhedslisten har vi den holdning, at folk, som med henblik på erhvervelse af ussel mammon udsætter andres liv for fare, er meget mere moralsk anløbne og egnede til straf end en hvilken som helst 19-årig bistandsklient, som efter 12 guldbajere lader sin aggression gå ud over en eller anden tilfældig forbipasserende. Det er vores opfattelse.

Derfor synes jeg måske også nok, at en regering, som i den grad har gjort den grove vold til et hovedpunkt i sin fremtoning, skulle være utrolig interesseret i også at tage de her ting op. Problemet er jo, at »Scandinavian Star« bekræfter den gamle historie, at hvis man slår én ihjel, så er man selvfølgelig en morder, drabsmand, kriminel, men hvis man er ansvarlig for, at tilstrækkelig mange mister deres liv, ja, så stiller sagen sig anderledes. Så er man ikke helt så anløben, så er det ikke helt så alvorligt.

Og vi må jo konstatere, at det ikke anses for at være så alvorligt i dag at være i stand til at drive en virksomhed på en sådan måde, at man næsten med 100 pct. garanti kan sige, at det vil gå galt.

Jeg var tidligere oppe og nævne spørgsmålet om strafferammerne. Selv efter »Scandinavian Star« og efter at man har revideret strafferammerne, så er den højeste strafferamme for de grove tilfælde i henhold til loven om skibes sikkerhed maksimalt 2 år. Til sammenligning har vi den normale straffelovgivning, som netop gælder for den 19-årige bistandsklient med de 12 guldbajere, nemlig §§ 241, 249, 250 og 252, hvor der i enkelte tilfælde opereres med helt op til 8 år, men hvor § 252 jo er en oplagt parallel:

»Med hæfte eller med fængsel indtil 4 år straffes den, der for vindings skyld, af grov kådhed eller på lignende hensynsløs måde volder nærliggende fare for nogens liv eller førlighed.«

Problemet er selvfølgelig, at når man har så relativt lave strafferammer på spørgsmålet om skibe, så har man jo altså også en lav forældelsesfrist, som ligger mellem 2 og 5 år, formentlig

alt efter om det er almindelig 1-års-strafmaksimum eller det er skærpende omstændigheder op til 2 år. Derfor skal det ikke være nogen hemmelighed – og det skal også siges i denne her sammenhæng – at Enhedslisten går ind for en hævelse af strafferammerne for den type af forbrydelser, hvor man sidder for vindings skyld og træffer dispositioner, der kan komme til at koste, som vi ser, hundredvis af menneskers livet.

Derfor støtter Enhedslisten selvfølgelig også som et minimum i denne sag det punkt i dagsordenen, som netop åbner op for en forlængelse af forældelsesfristen i særlig grove tilfælde, fordi det i det mindste vil sikre, at vi ikke kommer i den situation, at der bliver sagt, at dette ikke kan behandles, fordi det er forældet. Det skal jeg komme tilbage til om et øjeblik.

Et andet punkt i dagsordenen fra de fire partier er forslaget om, at der skal foretages en undersøgelse af, om de to dømte redere var de retmæssige ejere af »Scandinavian Star«. Vi synes nok, der er kommet mange oplysninger frem. Det er der andre, der ikke synes. Det synes jeg er ret forbløffende. Vi synes faktisk, at der er afsløret en manglende efterforskning af rederansvaret, og vi synes faktisk, at der bliver peget på, at skibet havde andre reelle ejere, redere, end dem, som er blevet dømt. Og vi synes, det er interessant. Det er bl.a. interessant for at kunne arbejde for, hvordan noget lignende som det, vi har set her, kan undgås i fremtiden.

Vi synes ikke, justitsministeren forholder sig lige præcis til den del af sagen, og det forholdt man sig heller ikke til i afgørelsen fra den 29. januar. Jeg kan selv huske, at vi var ovre til et møde i Justitsministeriet – det har formentlig været i begyndelsen af januar – hvor vi gennemgik sagen, og det var sådan set en fornuftig gennemgang, og der var rimelig mange argumenter, der kom frem, og hvor vi da også uformelt diskuterede, hvad vi gør ved det problem, at ejere kan fralægge sig ansvaret med henvisning til, at det ikke er dem, som har det daglige ansvar.

Men der var også en ting, der kom fuldstændig klart frem på det møde i Justitsministeriet, og det var jo, at sagen, som den ligger, er forældet. Justitsministeriet var så gået et skridt videre og havde sagt, at selv hvis den ikke var forældet, så mente man den 29. januar ikke, at der var tilstrækkeligt nyt til, at den, selv hvis den ikke var forældet, kunne bære at blive genoptaget.